

از لابلای یادداشت‌ها و نیشته‌های روزمره ام

نگاهی به حاشیه‌های "تحولات شتابنده" در کشور

نبود اجماع بین المللی بمنظور تحکیم صلح در افغانستان
منافع ژئوپولیتیک قدرت‌های منطوقی

راهبرد ایالات متحده در مورد آسیای جنوبی
کردار، رفتار و خط مشی مخالفان مسلح
ظرفیت رهبری در چه نهفته می‌باشد؟
ارج‌گذاری به دیدگاه‌های مردم

قبل از همه، تذکر این موضوع حتمی و لازمی بنظر می‌رسد که در طول مدت زمان شش ماه نخست سال روان، به مقایسه سال‌های قبل، در اراضی کشور عزیز ما افغانستان، در نتیجه درگیری‌ها، بیشترین تعداد اهالی ملکی کشته و یا زخمی گردیدند. موضوع فوق، طی گزارش سازمان ملل نیز تأیید گردیده است. با وجود اقداماتی بمنظور آغاز مذاکرات صلح میان نمایندگان شورای عالی صلح و "طالب"ها، شاهد تشنج روزافزون وضع می‌باشیم.

قبل از همه، تذکر این مسأله شایان اهمیت می‌باشد که در مورد نشست مسکو که بمنظور اعتماد سازی و ایجاد زمینه‌بخا طر انجام مذاکرات مستقیم میان حاکمیت سیاسی کشور و "طالب"ها بر روز جمعه نهم ماه نوامبر سال روان گشایش یافت، اظهار نظرهایی بعمل آمده و در مورد موضع‌گیری‌های مطرح در آن، موضوعاتی ارائه گردیده است. متأسفانه هنوز خیلی‌ها زود است تا در مورد پابندی طرف‌های درگیر و چگونگی تطبیق عملی تصامیم متخذه پیشداوری نمود. در جریان مذاکرات مورد بحث، "طالب"ها بر مواضع قبلی‌شان پافشاری نمودند، آنها در نشست یادشده، یادآور شدند که نخست و قبل از همه باید در مورد جدول زمانی خروج قوت‌های نظامی خارجی از افغانستان به توافقاتی نایل آیند، زنده‌مانی آنها از زندان‌ها آزاد گردیده و نام آنها از فهرست سیاه خارج گردیده که پس از آنهمه، به مذاکرات رودر رو و مستقیم با حاکمیت سیاسی کشور مبادرت خواهند ورزید.

آیا امریکایی‌ها آماده گفتگو با "طالب"ها می‌باشند؟

بگونه واضحی باید اظهار داشت که در اوضاع و احوال کنونی، امریکایی‌ها آماده چنین گفتگو‌هایی نمی‌باشند. اما تغییر موقعیت در مورد یادشده را نباید فراموش نمود.

متذکر باید گردید که اداره رئیس جمهور ترامپ در ماه اگست سال ۲۰۱۷ ستراتیژی جدیدش را در مورد جنوب آسیا به اطلاع همگان رسانید. اما چنین اقدامی نیز برای آنها کارآ و صایب از آب در نیامد. در زمان معین و شرایط مشخص، در مورد به جانب امریکایی‌ها بگونه مکرر هشدارهایی داده شد. ظاهراً، هم اکنون ممکن خودشان متوجه حساسیت مسأله متذکره شده باشند. امیدواریم که بازتاب شک و تردید درباره موضوع مورد بحث به مسأله واقع‌گرایانه تر و دقیقتر

منجر گردد. اما چنین اقداماتی از همان نخستین روزهای آغاز بکار دولت جدید تحت رهبری دونالد ترامپ شروع شده و اتفاقات ناگواری در این عرصه تکوین پذیرفت. اما در وضعیت کنونی، واشنگتن به ضرورت و اهمیت جستجو و بررسی راهای مصالحه و تفاهم سیاسی و آغاز مذاکره و گفتگو با "طالب"ها، بیش از پیش آماده میگردند. این امیدواری وجود دارد که با بازنگری سیاست در مورد، کلیت موضوع، بیش از همه به نفع مردم کشور ما بیانجامد. کنون، همه نیروهای صلحدوست خواهان آن می باشند تا با قطع جنگ و خونریزی در کشور عزیز ما صلح دائمی حاکم گردد.

متأسفانه، انجام اعمال تروریستی به امر روزمره برای اهالی و باشندگان کشور مبدل گردیده است. "طالب"ها بر طرح ها و پیشنهادات شان از جمله برای امر پافشاری می نمایند که با امریکاییان در موارد مختلف از جمله درباره جدول زمانی خروج نظامیان خارجی از افغانستان شامل گفتگو شده و پس از آن در مورد آینده کشور با حاکمیت سیاسی کشور به مذاکره و گفت و شنود همت خواهند گماشت.

آیا امریکایی ها آماده مذاکرات و گفتگوهای مستقیم با "طالب"ها خواهند بود؟

از قرائن چنین برمیآید که در اوضاع و احوال کنونی، نه. اما یک حرکت جزئی در موقعیت کنونی موجود می باشد. در این مورد قبل از همه می شنویم و می خوانیم که در اداره ریاست جمهوری ایالات متحده بیش از هر موقع دیگر به جنبه های مثبت و در عین زمان به موثریت طرح ستراتیژی جدید اعلام شده دونالد ترامپ در مورد جنوب آسیا (طی ماه اگست سال ۲۰۱۷) تأکید می ورزند. امیدواری در جهت تطبیق طرح یاد شده، اصلن عملی بنظر نمی رسد، ظاهرن خود شان نیز اکنون در حال پذیرفتن واقعیت متذکره می باشند. اما امیدواریم تا چنین طرز فکر و اندیشه اینچنینی آنها سبب برطرف گردیدن شک و تردیدهایی در مورد گردیده و در جهت قابل قبول گام های استواری برداشته شود. با اقدامات جدید حاکمیت جمهوری خواهان به رهبری دونالد ترامپ در کاخ سپید که بر بنیاد تداوم جنگ الی نهایت امر بنا گردیده، در عرصه روابط بین المللی با شکست مواجه گردیده و اکنون در واشنگتن، همه به این واقعیت آگاه گردیده و معترف می باشند که باید راهای توافق و مصالحه جستجو گردیده و اصل گفتگو با مخالفان مسلح در دستور کار قرار گیرد. امیدواریم تا با تجدید نظر بر شرایط و وضعیت کنونی، امر متذکره قبل از همه به نفع کشور و به سود تحکیم صلح و ثبات در کشور عزیز ما منجر گردد. امیدواری هایی در جهت ختم جنگ و حاکم گردیدن صلح و امنیت در اراضی کشور موجود بوده و امیدواریم تا اینهمه از قوه بفعل مبدل گردد.

اما قابل یاددهانی پنداشته می شود که سعی و تلاش ها در امر آغاز گفتگوها و تداوم پروسه صلح در شرایط و اوضاع و احوال ناامن کنونی چگونه در کشور انعکاس می یابد؟

چنانچه ما بویژه پس از قطع آتش در ایام عید قبلی، شاهد تشنج بیش از پیش اوضاع امنیتی در کشور بودیم. متأسفانه، از انعکاس امر متذکره در وضعیت کنونی نمی تواند موضوعی در میان باشد.

چندی قبل، مایک پامپو وزیر امور خارجه ایالات متحده طی ملاقاتی در کابل اظهار داشت واشنگتن امیدوار است که با تطبیق ستراتیژی جدید دونالد ترامپ، دورنماهای جدید و تازه ای در رهگشایی به صلح و ثبات در منطقه گشوده شده و ما شاهد تضعیف بیش از پیش نیروهای مخالف در عرصه و کارزار نبرد مسلحانه کنونی خواهیم بود. آیا با چنین طرز فکر و با ایراد چنین خطابه هایی کیها موافق خواهند بود؟

البته که در مورد، نظر موافقان امر فوق اندک بوده و خیلی ها ناچیز بنظر خواهد رسید. در واشنگتن چنین می پندارند که آنها همه موارد و مسایل موجود را از نزدیک زیر نظر دارند.

این درست که آنها از واشنگتن و از دور و نزدیک، شاهد کلیه مسایل بوده، اما ناظران بگونه نهایت ناعادلانه ای، فقط به تذکر موارد مخالف بسنده نموده و جهات مثبت قضیه را اصلن از نظر دور نگه میدارند. خوب این یک امر مسلم و ناگزیر محسوب می گردد که وزیر امور خارجه هر کشوری ناگزیر به دفاع از طرح ها و ستراتیژی های تدوین شده و مطرح دولت مطبوعش می باشد.

با جمع بندی مسایل و موضوعات گفته، بگونه کلی و اما فشرده باید متذکر گردید که نمایندگان شورای عالی صلح افغانستان در مذاکرات و گفتگوهای پیرامون اوضاع افغانستان در حالیکه نماینده های دوازده کشور و نمایندگان از "طالب"ها نیز در آن حضور بهم رسانیده بودند، شرکت ورزیده که طی آن مسایلی را مورد بحث قرار دادند.

این در نوع خود، برای نخستین بار است که جنبش "طالب"ها بمنظور حل و فصل قضایای موجود کشور از طریق گفتگو

و دیالوگ آمادگی شان را ابراز داشته و درگفت و شنود های اینچینی اشتراک ورزیدند. موضوع فوق توسط نماینده های دفتر سیاسی "طالب" ها در دوحه به نشر رسیده و همچنان از شرکت هیأت متذکره در گفتگوهای مربوط به کشور ما در مسکو اطلاع داد.

عضوی از هیأت "طالب" ها طی گفتگویی با خبرنگاران اظهار داشت که: "حل و فصل قضایای کشور از طرق صلح آمیز، ستراتیژی ما را تشکیل می دهد، جنگ بمنظور دفاع از خود منطقی بنظر می رسد که در صورت لزوم آنرا ادامه خواهیم داد."

قابل یادآوری می باشد که "نشست مسکو" بمنظور مشوره در مورد اوضاع کشور و بر اساس میکانیزم شش جانبه کشور های افغانستان، روسیه، چین، پاکستان، ایران و هند طی سال ۱۳۹۶ گشایش یافت. قرار بود تا نشست دوره بی مشاوری طی ماه سپتامبر سال روان صورت گیرد، اما طبق خواهش دولت افغانستان، به تاریخ بعدی موکول گردید. اما در این کنفرانس مشورتی، نماینده های افغانستان، هند، ایران، قزاقستان، قرغیزستان، چین، پاکستان، تاجیکستان، ترکمنستان، ازبکستان و همچنان ایالات متحده شرکت ورزیدند.

در اوضاع و احوال کنونی، در عرصه نبرد مسلحانه، برخوردها و رویارویی ها میان دولت افغانستان و "طالب" ها همچنان ادامه دارد. این را نیز نباید فراموش نمود که گروه های "دولت اسلامی" نیز در اراضی کشور ما روز تا روز پایه گرفته و ریشه می دواند.

شورای عالی صلح به نمایندگی از دولت افغانستان، آمادگی آن شور را جهت مذاکرات مستقیم و رو در رو وبدون هیچگونه پیش شرطی با "طالب" ها ابراز نمود. اما "طالب" ها خواسته هایشان را مبنی بر خروج خارجی ها از افغانستان آنهم قبل از مذاکرات، مطرح بحث قرار دادند. البته باید متذکر گردید که این نخستین مراتبه است که نمایندگان دفتر سیاسی "طالب" ها در چنین گردهم آیی بین المللی شرکت ورزیدند.

در نشست مسکو، نمایندگان ۱۲ کشور بشمول "طالب" ها غرض آماده سازی جو مذاکرات مستقیم میان دولت افغانستان و مخالفان مسلح به بحث و گفتگو پرداختند.

در نشست یادشده تصمیم بعمل آمد که بمنظور مذاکرات مستقیم میان دولت و "طالب" ها، دفتر های سیاسی و اجتماعی شکل گیرد تا زمینه های چنین نشستی را بیش از پیش فراهم نمایند.

اما "طالب" ها باز هم به مذاکرات مستقیم با ایالات متحده تأکید ورزیدند. آنها قبلن با ایالات متحده نیز مذاکرات و گفتگو های را انجام دادند که همه و همه نتیجه ملموسی بدنبال نداشت.

نمایندگان جانب افغانستان تأکید ورزیدند که هرگونه مذاکرات و گفتگویی باید به رهبری حاکمیت سیاسی افغانستان باید انجام گیرد.

رئیس هیأت نمایندگی افغانستان در این نشست اظهار نمود که گروه های مسلح مخالف در آینده سیاسی کشور شراکت مستقیم داشته و در مورد رهایی زندانیان آنها نیز اقداماتی بعمل خواهد آمد.

اما نمایندگان "طالب" ها در این نشست ابلاغ نمودند که آنها جنگ را در مجموع تقبیح می نمایند، آنها بر این امر تأکید ورزیدند که با حضور خارجی ها در افغانستان، با حکومت همکاری نخواهند نمود و همچنان یادآور شدند که آنها خواهان امارت اسلامی و انفاذ قوانین و مقررات منحصر بفرد خودشان در کشور می باشند. آنها همچنان متذکر گردیدند که چندین مراتبه با امریکایی ها مذاکره و گفتگو هایی را انجام داده و شرایط شان را با آنها در میان گذاشته اند که از افغانستان به کشور هایشان عودت نموده و "طالب" ها از لیست سیاه آن کشور خارج گردند.

باید یادآور شد که نشست مسکو و نشست های اینچینی، از هر لحاظ بنفع صلح می باشد و همه نمایندگان ۱۲ کشور در امر تأمین صلح و ثبات در کشور ما تأکید بعمل آورده و تداوم چنین دید و بازدید ها را مفید پنداشتند. میتوان دست آورد نشست مسکو را چنین بر شمرد: نشست یادشده در هماهنگی با ناتو و ایالات متحده صورت نگرفته و در ضدیت با ایالات متحده، جانب روسیه اظهار داشت که با "طالب" ها، علیه تروریست های بین المللی مبارزه می نمایم.